

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 18. júna 2013 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu, v trestnej veci proti obvinenému **M. M. a spol.**, pre pokračovací trestný čin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 1, ods. 6 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 o dovolaní obvineného M. M. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 2. júna 2011, sp. zn. 4To 138/2009, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. M. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo 14. júla 2009, sp. zn. 1 T 121/2006, bol obvinený M. M. uznaný za vinného z pokračovacieho trestného činu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 247 ods.1, ods. 6 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 26.11.2005 okolo 21.00 hod. v B. na L., na nestráženom parkovisku, po ich vzájomnej dohode v úmysle získať finančné prostriedky, obžal. P. Š. odovzdal kľúče od dvoch nákladných motorových vozidiel značky IVECO EUROTRAKKER 410 T 44 W, EČV: B. a IVECO EUROTRAKKER 410 E, EČV: B., prevádzkovaných spol. A., vodičom A... K. a M. H., ktorých zabezpečil obžal. M. M., ktorí vozidlá vyviezli do R., kde ich obžal. M. M. prostredníctvom M. L. predal nezisteným osobám, čím a.s. L. spôsobili škodu vo výške 302.430.59 €,

2/ dňa 03.12.2005 o 21.48 hod. v B. na L., v objekte stráženého parkoviska, po ich vzájomnej dohode v úmysle získať finančné prostriedky, obžal. P. Š. zhodným kľúčom otvoril a odviezol nákladné motorové vozidlo značky IVECO ASTRA HD8 8, EČV: P. spol. A., ktoré zaparkoval na parkovisko pod Prístavným mostom v B., odkiaľ ho následne vodiči A... K. a J. F., ktorých zabezpečil obžal. M. M. odviezli do R., kde ho obžal. M. M.

prostredníctvom M. L. predal nezisteným osobám, čím spol. A. spôsobili škodu vo výške 164.192,09 €.

Za to mu bol uložený podľa § 247 ods. 6 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov.

Pre jeho výkon bol podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. zaradený do III. nápravnovýchovnej skupiny.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote obvinený podal odvolanie, ktoré Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 2. júna 2011, sp. zn. 4 To 138/2009, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu následne obvinený podal dovolanie, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu ako aj sám svojim podaním písomne odôvodnil.

V jeho odôvodnení ako dovolacie dôvody uviedol dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, e/, a g/ Tr. por. t.j., že vo veci bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, vo veci konal, alebo rozhodoval orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, a dôkazy neboli vykonané zákonným spôsobom.

Obvinený k uvedeným dovolacím dôvodom uviedol, nasledovné:

K dovolacej námietke podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. namietal, že odvolací súd sa stotožnil so skutkovými zisteniami prvostupňového súdu, a to napriek tomu, že vo výpovediach svedkov sa nachádzajú vážne rozpory. Prvostupňový súd uveril aj usvedčujúcej výpovedi P. Š., ktorý bol spolupáchateľom a vlastne svojou výpoveďou bol v postavení „kajúcnika“. Súdy teda nedostatočne zistili skutkový stav, nevypočuli ani obhajobou navrhovaných svedkov čím sú vo svojom súhrne naplnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

K dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. e/, g/ Tr. por. uviedol, že v trestnom konaní boli predložené dôkazy, ktoré sú nepodložené – fax na základe ktorého mal byť vodičom kamiónov umožnený vstup do R.. Fax nevyhotovil ani neposlal na colnicu do R..

Vo veci okrem toho rozhodoval sudca /JUDr. K./, ktorého pre zaujatost' namietal, pričom o námietke nebolo rozhodnuté.

Napokon vo svojom vlastnom podaní upozornil na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky Pl. ÚS 106/2011 z 28. novembra 2012, ktorá mení podmienky tzv. asperačnej zásady takým spôsobom, ktorý je pre neho priaznivejší.

Žiadal preto, aby najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Bratislava IV a okresnému súdu prikázal, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací najskôr skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné.

Dovoláním bol napadnutý právoplatný rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 2. júna 2011, sp. zn. 4 To 138/2009, ktorým bolo zamietnuté odvolanie M. M. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo 14. júla 2009, sp. zn. 1 T 121/2006.

Proti takémuto rozhodnutiu podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie je prípustné. Dovolanie bolo podané prostredníctvom obhajcu a sú v ňom uvedené dôvody, prečo je rozhodnutie napádané a aké konkrétne chyby sú mu vytýkané (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 371 ods. 1 a § 373 Tr. por.).

Predseda senátu preto podľa § 381 Tr. por. nariadil neverejné zasadnutie v rámci ktorého bolo zistené, že dovolanie obvineného nie je dôvodné, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky toto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Pokiaľ sa týka dovolacích dôvodov uplatnených obvineným podľa § 371 ods. 1 písm. c/, Tr. por., je zrejmé že, obvinený de facto napáda skutkové zistenia súdov prvého a druhého stupňa (vykonané dôkazy a ich hodnotenie), čo však nie je zákonný dovolací dôvod podľa § 371 Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) je totiž viazaný zisteným skutkovým stavom veci, tak ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže ani skúmať ani meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie je určené na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého stupňa, ani k preskúvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúvavanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Námietky obvineného ktorými namieta, že súdy sa riadne nevysporiadali s výpovednou hodnotou vykonaných dôkazov, sú teda námietkami ktorými obvinený popiera správnosť a úplnosť zistenia skutku. A preto aj na základe vyššie uvedeného možno zhrnúť, že s poukazom na nesprávne skutkové zistenia, alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov, jeho dovolacie námietky jednak stoja mimo uplatnený dovolací dôvod obvineným /§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por./, ale nie je možné ich subsumovať ani pod § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. t. j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení, alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Trestný poriadok obvinenému neumožňuje namietat' nesprávnosť zisteného trestného skutku, ani nesprávnosť hodnotenia vykonaných dôkazov, pričom obvinený práve tieto skutkové okolnosti spochybňuje a uplatňuje ich aj ako dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. tvrdiac, že bolo zásadným spôsobom porušené jej právo na obhajobu. O tento dôvod by išlo v prípade porušenia práva na obhajobu, ale zásadným spôsobom. Tento dovolací dôvod bude spravidla naplnený pri nerešpektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní procesných úkonov bez prítomnosti obhajcu a pod. Nie je možné sa preto stotožniť s názorom obvineného, že bolo porušené jeho právo na obhajobu ani tým, že súd nevyhoviel jeho procesným návrhom a výsledok trestného konania nakoniec vyznel v jeho neprospech. Počas celého súdneho konania sa obvinený mohol vyjadrovať ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kládli za vinu a plne užívať svojich procesných práv zaručených mu Trestným poriadkom.

Vlastne z týchto istých dôvodov nie je naplnený ani dovolací dôvod, ktorý obvinený subsumoval pod § 371 písm. g/ Tr. por. t. j., že v trestnom konaní bol predložený ako dôkaz fax, na základe ktorého bol vodičom kamiónov umožnený vstup do R.. Aj v tomto prípade

obvinený napáda hodnotenie tohto dôkazu súdmi a nie jeho nesprávne vykonanie súdmi ako to vyžaduje uplatnenie tohto dovolacieho dôvodu.

Nie je možné súhlasiť ani s tvrdením, že o námietke zaujatosti ktorú vzniesol proti predsedovi odvolacieho senátu JUDr. K. nebolo rozhodnuté a že teda rozhodoval sudca, ktorý mal byť z konania vylúčený. O námietke zaujatosti rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky 23. októbra 2010, pod sp. zn. 4 To 138/2009, /čl. 921/ a JUDr. K. z konania v trestnej veci obvineného správne nebol vylúčený, čím nie je daný ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por.

K poukazu obvineného, na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. Pl. ÚS 106/2011 z 28. novembra 2012 najvyšší súd iba dodáva, že obsah námietky, t. j. retroaktivita zákona, ktorá je priaznivejšia pre páchatel'a činu môže byť dôvodom obnovy konania /nie však dovolacieho konania, pretože dovolací súd je viazaný právnym stavom v čase rozhodovania v napadnutom rozhodnutí/.

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že dovolacie dôvody uplatnené obvineným podľa § 371 ods. 1 písm. c/, e/ a g/ evidentne nie sú dané, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie M. M. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 18. júna 2013

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Libuša Jánošíková